

خُطْبَةُ عِيدِ الْأَضَى คุตบะฮ์อีดิ้ลอัฎฮา

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ،
اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ ، أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَدَّلَنَا مَوَاعِدَ إِحْسَانِهِ
وَأَنْعَامِهِ ، وَأَعَادَ عَلَيْنَا فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ عَوَادَ بَرِّهِ وَأَكْرَامِهِ ، وَخَصَّنَا بِضِيَاقَةِ عِيدِ السُّرُورِ
عَلَى تَعَاقِبِ أَيَّامِهِ ، وَجَعَلَنَا مِنْ أُمَّةٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ الْمُشْفِقِ يَوْمَ الْمَحْشَرِ ، أَحْمَدُهُ وَأَشْكُرُهُ
عَلَى مَا أَوْلَى مِنْ جَزِيلِ النِّعَمِ ، وَأَسْتَغْفِرُهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَظِيمِ الْإِفْضَالِ وَالْكَرَمِ ،
وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ مَا هَلَّلَ وَكَبَّرَ

أَمَّا بَعْدُ : فَيَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ بِنَفْسِي أَوَّلًا يَتَّقُوا اللَّهَ تَعَالَى وَطَاعَتِهِ ، فَقَدْ قَالَ
اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ : أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .
{ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ، فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ، إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ } صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ .
اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

เมื่อมุสลิมมุสลิมคนหนึ่ง ขาดความเคร่งครัด ไม่ใส่ใจคำเตือน ศาสนาของผู้นั้นก็บกพร่อง และคราใดที่ผู้ใดหย่อนยาน ขาดความเคร่งครัดกับบทบัญญัติของศาสนา เขาผู้นั้นอาจถลำตัวและหัวใจเข้าสู่ของหุบฮัต และถลำสู่สิ่งหะรอม มีบางคนหรือหลายคนในหมู่ชนของพวกเรา ไม่ใส่ใจ ไม่รู้สึก ไม่รู้ร้อนรู้หนาว กับปัจจัยยังชีพที่ได้มา และสะสมไว้ใช้บริโภคและอุปโภค และไม่สนใจว่าทรัพย์สินที่ได้มานั้นเป็นของ

ฮาลาลหรือฮารอม ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ ได้อุบัติขึ้นจริงในยุคมัยพวกเรานี้เอง ดัง
คำกล่าวของท่านนบี ค็อลา รายงานจากท่านอะบู ฮุรอยเราะฮ์ ว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ بِمَا أَخَذَ
الْمَالَ أَمِنْ حَلَالٍ أَمْ مِنْ حَرَامٍ : رواه البخاري

ความว่า “แท้จริงท่านนบี ค็อลา กล่าวว่า แน่แท้ที่จะมียุคสมัยหนึ่งมา
ประสพแก่มนุษย์ชาติ ซึ่งในยุคมัยนั้น คนจะไม่ใส่ใจต่อทรัพย์สินที่ได้มาว่าจะ
ฮาลาลหรือฮารอม”

ถ้าใช้สติปัญญาใคร่ครวญพิจารณา จะได้ประจักษ์ว่า มีผู้คนมากมายต่างมี
ความกระหาย เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินในหลายรูปแบบ ซึ่งล้วนแต่เป็นของฮารอม
และหนักยิ่งกว่านั้น มีบางคนพยายามตีความกับสิ่งที่ฮารอม โดยใช้วาทศิลป์โน้มน้าว
ให้เกิดความเข้าใจว่าเป็นของฮาลาล และได้มีการตีความต่างๆ นานา ถึงขั้นเปลี่ยน
ฮุกุมของศาสนา เพียงแต่ขอให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินก็เพียงพอแล้ว บางคนเอาตัวเองไป
พัวพันกับอาชีพที่ฮารอม บางคนขายของฮารอม บางคนผลิตของฮารอม
ท่านพี่น้องที่รัก อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ทรงตรัสไว้ว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ .

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยัง
ชีพแก่พวกเจ้า”

สำนวนที่สั้นนี้ ทำให้เข้าใจได้ว่าของดีๆ ก็มีมากมายที่เราสามารถที่จะเลือกได้ ของ
ไม่ดีก็มีมากมาย เราก็กินได้และจงอย่าลืมว่า

وَاللَّهُ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَكُلُّ لَحْمٍ بُتِّتَ مِنْ سُخْتٍ وَحَرَامٍ فَالْتَأَرْ أُولَى بِهِ

ความว่า “อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ทรงงดงามยิ่ง และพระองค์จะไม่ทรงรับ
เว้นเสียแต่ของดีงามเท่านั้น ทุกเนื้อหนังที่มันเจริญเติบโตมาจากสิ่งที่น่ารังเกียจ
และของที่ฮารอม นรกเท่านั้น เป็นที่พำนักที่ดีที่สุดสำหรับเขา”

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องที่รัก สังคมลดค่าและไร้ซึ่งคุณธรรม เนื่องจากคนขาดคุณธรรมแก่ตัวเอง จึงกลายเป็นว่า คนที่อยู่ในสังคมลำบาก เช่น คนหนึ่งไม่แต่งงานของฮารอม รั่มดะวังตัวเองไม่ไปเกี่ยวพันกับสิ่งที่เป็นหุบฮัต กลายเป็นคนแปลก บางคนอยู่ในสถานประกอบการไม่ได้ เงินเดือนก็ไม่ขึ้น สินค้าก็ขายไม่ออก ตำแหน่งหน้าที่ก็ไม่ปรับ ถ้าผู้นั้นมีอิหม่านไม่แน่นแฟ้น ยอมขายของฮารอม ยัดใต้โต๊ะ ติดสินบน เขาผู้นั้นอาจได้รับกับสิ่งที่เขาปรารถนา แต่อิหม่านต้องสลายไป จงอย่าลืมนวว่า เราไม่ได้ตายแล้วกั แล้วกัน อาลัมบรซครออยู่ข้างหน้า วันอาคิเราะห์มีจริง วันสอบสวนมีจริง นรกสวรรค์ก็มีจริง

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องที่เคารพรัก ความสุขที่แท้จริงมิใช่เพราะมีทรัพย์สินมาก บางคนมีคฤหาสน์ แต่มีความสุขอยู่ในใจ บางคนมีที่พักอาศัยเพียงผาบ้านปิดด้วยผ้ายาง เพื่อแดดกันฝน เขาก็มีความสุขได้ ความคิดที่พอเพียง หัวใจที่เพียงพอ และไฝหาความพึงพอพระทัยจากอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ด้วยการไม่ลืมนพระองค์และรำลึกถึงอัลลอฮ์ (ซ.บ.) เป็นนิจสิน ก็ทำให้ใจสงบได้ ดังอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ทรงตรัสว่า

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ : سورة الرعد : الآية ๒๘

ความวว่า “โปรดได้ทราบวว่าด้วยการซิเกรต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ.) จะทำให้บรรดาหัวใจเกิดความสงบ”

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก ท่านพะก็ฮ์ อะบูลลียซ์ กล่าวว่า
 مَنْ حَفِظَ سَبْعَ كَلِمَاتٍ فَهُوَ شَرِيفٌ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْمَلَائِكَةُ ، وَيَغْفِرُ اللَّهُ ذُنُوبَهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ ، وَيَجِدُ حَلَاوَةَ الطَّاعَةِ ، وَتَكُونُ حَيَاتُهُ وَمَمَاتُهُ خَيْرًا

ความวว่า “ผู้ใดจดจำเจ็ดประโยค เขาผู้นั้นคือ เป็นผู้ประเสริฐ ณ อัลลอฮ์ (ซ.บ.) และมวลมะลาอิกะห์ และอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ทรงอภัยโทษความผิดทั้งหลายแก่เขา ถึงแม้ว่าความผิดของเขาจำนวนเท่าฟองน้ำทะเล และเขาจะพบกับความหอมหวานแห่งการรักดี และเขาจะพบกับความดี ขณะมีชีวิตและจากโลกดุนยาไปแล้ว”

الأولى : أَنْ يَقُولَ عِنْدَ ابْتِدَاءِ كُلِّ شَيْءٍ ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

๑. ให้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ด้วยคำว่า بِسْمِ اللَّهِ ขณะที่เริ่มปฏิบัติงานทุกอย่าง

الثَّانِيَةُ : أَنْ يَقُولَ بَعْدَ فِرَاقِ كُلِّ شَيْءٍ ، أَلْحَمْدُ لِلَّهِ

๒. ให้สรรเสริญอัลลอฮ์ (ช.บ.) ด้วยคำว่า أَلْحَمْدُ لِلَّهِ หลังจากเสร็จสิ้นจากทุกภารกิจการทำงาน

الثَّالِثَةُ : إِذَا جَرَى عَلَى لِسَانِهِ مَا لَا يَعْنِيهِ أَنْ يَقُولَ ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

๓. เมื่อใดที่ลิ้นพลาดพลั้งไปในสิ่งที่ไร้สาระหรือไม่เกิดประโยชน์ ให้กล่าวขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ด้วยคำว่า أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

الرَّابِعَةُ : إِذَا أَرَادَ فِعْلًا عَدَا أَنْ يَقُولَ : إِنْ شَاءَ اللَّهُ

๔. คราใดที่ปรารถนากระทำให้ในสิ่งที่เป็นอนาคต ให้กล่าวคำว่า

إِنْ شَاءَ اللَّهُ

الخَامِسَةُ : إِذَا اسْتَقْبَلَ إِلَيْهِ فِعْلٌ مَكْرُوهٌ أَنْ يَقُولَ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

الْعَظِيمِ

๕. เมื่อการกระทำที่น่ารังเกียจได้มาเผชิญ ให้กล่าวว่า

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

السادسة : إِذَا أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ أَنْ يَقُولَ : إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ .

๖. ให้กล่าวคำว่า إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ เมื่อได้ประสบกับภัยพิบัติต่างๆ

السابعة : لَا يَزَالُ يَجْرِي عَلَى لِسَانِهِ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ كَلِمَةُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ

رَسُولُ اللَّهِ

๗. ให้ลิ้นคงอยู่กับสองกะลิมะหฺ اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ทั้งเวลา

กลางวันและยามค่ำคืน

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحُكْمُ

อะกีดะฮ์ของมุสลิม คือ **الْإِيمَانُ بِزَيْدٍ وَيَنْقُصُ** “อิหม่านของมนุษย์มีลดและมีเพิ่ม”

ผู้ประกอบคุณงามความดี อิหม่านของผู้นั้นก็เพิ่ม ผู้ที่ทำความชั่วอิหม่านของผู้นั้นก็ลด แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ทำความชัวก็กกลับเนื้อกลับตัวได้ トラバใดที่วิญญานยังไม่ถึงลูกกระเดือก แต่คราใดที่ผู้้นพลาดพล้งไปในการทำความชั่ว ให้ผู้้นรีบเตาบัตตัวและสำนึกผิด อย่าได้รีรอ เพราะไม่มีใครทราบว่วันตายจะมาเยือนเมื่อไหร่และจะไปตายที่ไหน

อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ทรงตรัสว่า

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ : سورة الاعراف : الآية ๓๔

ความว่า “ดังนั้น เมื่อกำหนดความตาย (อะญ์ล) ของพวกเขามาถึง เขาทั้งหลาย ก็จะมีอาจประวิงเวลาไว้ก่อน และเขาทั้งหลาย ก็ไม่สามารถล่วงหน้าไปแม้แต่ครู่เดียว”

มุสลิมต้องร่วมด้วยช่วยกันในการทำ ความดี อย่าปรามาสกัน เพราะผู้ที่เตาบัตตัว ถือว่าผู้้นเป็นคนดีแล้ว ข้อสำคัญเมื่อดีแล้วอย่าไปประพติชั่วอีก มีเรื่องเล่าเรื่องหนึ่ง ได้เล่าถึงผลของการสำนึกผิดและลบล้างความชั่วด้วยการทำความดี โดยท่านอฮ์ซัยค อลลิอาม อะบี นัศรอฮ์สะมัรกอญดี ท่านเล่าว่า

ท่านหะซัน อัลบัศรี๊ย ขณะวัยหนุ่ม ท่านได้ดำรงชีวิตแบบชายหนุ่มเจ้าสำราญสวมเครื่องแต่งกายด้วยอาภรณ์ที่หรูหรา เดินตระเวนเที่ยวเตร่รอบเมืองบัศเราะฮ์ มีอยู่วันหนึ่ง สายตาของท่านได้ไปสัมผัสกับหญิงนางหนึ่ง ที่สง่างาม สภาพชายหนุ่มเจ้าสำราญ ได้เดินตามหลังหญิงนางนั้น ที่ท่านเกิดสะดุดตาและตรึงใจ หญิงนางนั้น ได้เหลียวมองท่านหะซัน และกล่าวว่า... ท่านไม่มีความละอายบ้างหรือ? ท่านหะซันย้อนตอบเธอไปว่า...ฉันต้องละอายใครกัน? หญิงนางนั้น กล่าวเตือนท่านว่า... ท่านต้องอายต่อผู้ที่ทรงทราบดีกับสายตาของผู้ที่มีอธรรม และผู้ที่ทรงรู้ถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในใจ ท่านหะซัน ได้เกิดความรู้สึกกลัวๆ ถึงความเจ็บปวด แต่ก็มิอาจต่อต้านกับ

อารมณ์นัฟซุของท่านได้ ท่านจึงเดินตามหญิงนางนั้น ไปด้วยหัวใจที่ปรารถนาในตัวนาง หญิงนางนั้นกล่าวว่า... ท่านต้องการอะไรกันนี้? ท่านหะซันตอบว่า... ฉันรู้สึกเสน่ห์กับสองตาของเธอ หญิงนางนั้นกล่าวแก่ท่านหะซันว่า... ถ้าอย่างนั้น ขอให้ท่านนั่งรอข้าอยู่ที่นี้แหละ ข้าจะส่งสิ่งที่ท่านปรารถนามาให้ ท่านหะซันครุ่นคิดอยู่ในใจส่วนลึกว่า หญิงนางนั้นคงมีใจให้ท่านประดุจดังที่ท่านมีใจแก่นาง เวลาผ่านไปไม่นานนัก ได้มีหญิงรับใช้นางหนึ่ง เข้ามาพบท่านหะซัน พร้อมด้วยถาดซึ่งปิดด้วยผ้าที่บางเบา ท่านหะซันได้เปิดผ้าคลุมถาดนั้น ถึงกับตลึง...! เพราะใต้ผ้าผืนนั้น มีสองลูกตาซึ่งถูกควักออกมาจากเบ้าตา หญิงรับใช้ได้กล่าวเอ่ยแก่ท่านหะซันว่า... นายหญิงของข้านี้ ไม่อยากมีลูกตาที่เป็นสาเหตุให้เกิดพิณะฮ์แก่ชายผู้ใด ในขณะนั้นท่านหะซันตัวสั่นสะท้าน ขนทุกเส้นลุกทั่วร่างกาย ท่านกล่าวประณามตัวเองและเกิดความเสียใจที่เคยเกิดขึ้นเช่นนี้มาก่อน ความรู้สึกผิดผนวกไปด้วยความเสียใจ ท่านเดินกลับบ้านด้วยความรู้สึกผิด ท่านนอนรำให้ตลอดราตรีนั้น ครั้นรุ่งเช้าได้มาเยือน ท่านมุ่งหน้าค้นหาบ้านของหญิงนางนั้น เพื่อขอความเห็นใจและยอมรับผิดต่อการกระทำของท่าน และขอให้เธอให้อภัยจากความเลาของท่าน แต่เหตุการณ์ที่ท่านหะซันได้พบ บ้านของหญิงนางนั้นถูกปิดตาย ท่านเพียงแต่ได้ยินเสียงร้องไห้เนื่องจากความเสียใจของชาวบ้านข้างเคียง ท่านหะซัน จึงได้เอ่ยถามว่า... มันเกิดอะไรขึ้นกันหรือ? และท่านได้รับคำตอบว่า หญิงนางหนึ่งได้กลับไปสู่ความเมตตาของอัลลอฮ์ (ช.บ.) แล้ว หญิงนางนั้นเป็นผู้ที่ควักสองลูกตาของเธอ เพื่อเพียงที่ไม่ต้องการให้สองลูกตาของเธอไปสร้างความเสน่ห์หาแก่ชายผู้ใด ท่านหะซันเสียใจมากถึงกับร้องไห้สามวันสามคืน น้ำตาเกือบจะเป็นสายเลือด ในคืนต่อมา ท่านได้หลับไปด้วยความอ่อนเพลียท่านได้ฝันเห็นหญิงนางนั้น ได้รับความผาสุกในสวรรค์ ท่านหะซันจึงเอ่ยขอการอภัยแก่เธอว่า... โปรดได้อภัยในความผิดของข้าด้วยเถิด หญิงนางนั้นตอบในฝันว่า ข้าอภัยให้ท่านแล้ว เพราะข้าได้พบกับความสุขเช่นนี้ได้เพราะท่านเช่นเดียวกัน ท่านหะซัน ได้ขอคำแนะนำจากหญิงนางนั้นว่า... เธอได้โปรดให้คำเตือนแก่ข้าด้วยเถิด... หญิงนางนั้น ได้กล่าวแก่ท่านหะซัน ว่า... ท่านอย่าได้ให้เวลาผ่านไป โดยไม่รำลึกถึงอัลลอฮ์ (ช.บ.) (ซิกรุลลอฮ์) และขอให้ท่านได้สำนึกผิด (อิสติฆฟาร) และกลับตัวกลับใจทำ

ความดีเพื่อพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ.) หลังจากนั้น ท่านหะซัน กลายเป็นผู้ภักดีต่อองค์อัลลอฮ์ (ช.บ.) มีความสุขุมคัมภีรภาพใช้ชีวิตอย่างสมถะจนถูกกล่าวถึงและถูกกล่าวขานว่าท่านเป็นผู้ที่มีความภัวฮัด (طاعة) และซาฮีด (شهيد) ด้วยสาเหตุแห่งการอิสติหมฟารและเตาบัตพร้อมด้วยจิตใจที่รำลึกอยู่กับพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่เล่ามานี้เป็นเพื่อเป็นอนุสติแก่พวกเรา และเพื่อจะได้มีความสำรวมตน ดังท่านนบี ค็อลา กล่าวว่

بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً ، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ ... : رواه الامام أحمد البخاري عن

عبد الله بن عمرو

ความว่ “เจ้าทั้งหลาย จงเผยแผ่จากฉันไปแม้เพียงหนึ่งอายะฮ์ และจงเล่าสู่กันฟังเกิดจากเรื่องเล่าของนบีอิสรออีลไม่มีบาปหรง”

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องที่รัก เป็นความปรารถนาของมุสลิมทั่วโลกที่จะได้กล่าวว่ اللَّهُ أَكْبَرُ พร้อมกับได้ยืนสำนวนนี้ด้วยความรู้สึกปลาบปลื้มปีติยินดี ไม่ว่าจะเป็นเป็นผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก หรือผู้ใหญ่ ต่างแซ่ซ้องประกาศความเกรียงไกรของพระเจ้า แต่ละคนก็อาบน้ำ ประดับร่างกายใส่ของหอม ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส จูงลูกจูงหลานมุ่งหน้าสู่มัสยิดในวันอีติ้ลอฎฮา เพื่อทำการละหมาดเป็นการภักดีต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่พระองค์ได้ทรงประทานเนียะมัดให้ได้รับความสุข พร้อมได้มีโอกาสแสดงความกตัญญูต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยการกล่าวตักเบรว่า อัลลอฮูอักบัร

อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงตรัสว่

لِيُشْكِرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاهُمْ : سورة الحج : الآية ๓๗

ความว่ “เพื่อพวกเขาจักได้แซ่ซ้องสรรเสริญอัลลอฮ์ (ช.บ.) อย่างเกรียงไกรต่อการที่พระองค์ทรงชี้แนะแก่พวกเขา”

และพระองค์ทรงกล่าวไว้ในซูเราะฮ์ อัลบะกอเราะฮ์ อีกว่

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ : سورة البقرة : الآية ๒๐๓

ความว่า “และพวกท่านจงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ (ช.บ.) ในบรรดาวันที่ ถูกนับไว้” (คือวันที่ ๑๑ – ๑๓ ของเดือนซุลฮิจญะฮ์)

สำนวนของการกล่าวตักบิร คือ

اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ

การกล่าวตักบิรนี้ ไม่นับในการละหมาดและคุตบะห์ (ธรรมเทศนา) กล่าวคือ การกล่าวตักบิร มีลักษณะแบ่งออกเป็นดังนี้

๑. ตักบิรมุรซัล مُرْسَلٌ นี้มีบัญญัติให้กล่าวทั้งอีดีลฟิตรีและอีดีลอัลอฎฮา เป็น สุนัตสำหรับชาย หญิง ด้วยการกล่าวขณะอยู่บ้าน ตามทางสัญจร ที่มีสยิดและ ท้องตลาด เริ่มกล่าวตั้งแต่อาทิตยลับขอบฟ้าของคืนวันอีดีล และให้ทำการต่อเนื่อง จนกระทั่งอีหม่ามเข้าสู่ที่ทำการละหมาด

๒. ตักบิรมุกอยยัด مُقَيَّدٌ มีบัญญัติเฉพาะอีดีลอัลอฎฮา ให้กล่าวหลังจากการ ละหมาดฟัรฎุ ๕ เวลา ไม่ว่าจะเป็นละหมาดในเวลาหรือละหมาดชดใช้ก็ตาม และ สุนัตให้กล่าวหลังจากละหมาดสุนัตรอว่าเต็บ สุนัตมุตลัก และหลังการละหมาดญานา ซะห์ ٱجْزَأ ในเวลาดังกล่าว สำหรับเวลาการกล่าวตักบิร مُقَيَّدٌ เริ่มหลังจากละหมาด ซุบฮิ ของวันอารอฟะห์ จนกระทั่งหลังละหมาดอัสร์ ในวันสุดท้ายของวันตัชริก اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ

ในวันอีดีลอัลอฎฮาพี่น้องมุสลิมที่มีฐานะดีต่างก็สนองคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่พระองค์ทรงตรัสว่า

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ، فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ، إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ : سورة الكوثر:

๓-๑ الآية

ความว่า “แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาซัรแก่เจ้าแล้ว (ซึ่งเป็นแม่น้ำใน สวรรค์) ดังนั้น เจ้าจงละหมาดและจงเชือดสัตว์พลี แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขา เป็นผู้ถูกตัดขาด”

รายงานจากท่านหญิงอาอิชะห์ เล่าว่า ท่านนบีมูฮัมหมัดว่า

مَا عَمِلَ آدَمِيُّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّحْرِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ الدَّمِ ، إِنَّهَا لَتَأْتِيَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقُرُونِهَا وَأَشْعَارِهَا وَأَطْلَافِهَا وَأَنَّ الدَّمَ لَيَقَعُ مِنَ اللَّهِ بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

: رواه الترمذي

ความว่า “ไม่มีการประกอบภารกิจใดของลูกหลานอาดัมในวันนะหฺร เป็นที่รักยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ (ช.บ.) ไปกว่าการเชือดกุรบาน แท้จริงจะบังเกิดขึ้นมาในวันกียามะห์ พร้อมด้วยเขาของมัน ขนของมัน เล็บของมันและเลือดของกุรบานจะเป็นที่ตอบรับ ณ ที่อัลลอฮ์ (ช.บ.) ก่อนที่หยดเลือดจะตกถึงพื้นดินเสียอีก”

การเชือดสัตว์ทำกุรบานเป็นสุนนะฮฺมูอากกะดะฮฺ **سُنَّةٌ مُؤَكَّدَةٌ** และถือว่ามักโรหฺ ถ้าไม่ปฏิบัติเมื่อเขามีความสามารถ ดังมีรายงานจากท่าน อะนัส ว่า **أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَحَّى بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَيْنِ دَجَّهُمَا بِيَدِهِ وَسَمَّى**

وَكَبَّرَ : رواه البخاري ومسلم

ความว่า “แท้จริงท่านนบี ค้อลา ได้เชือดกุรบานด้วยแกะสองตัว ที่สีขาวปนดำมีสองเขาที่สวยงาม”

และจาก อุมมี ซะละมะฮฺ ว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِذَا رَأَيْتُمْ هَلَكَ ذِي الْحِجَّةِ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضَحِّيَ فَلْيُمْسِكْ عَنْ شَعْرِهِ وَأَطْفَارِهِ : رواه مسلم

ความว่า “ท่านนบี ค้อลา ได้กล่าวว่า เมื่อพวกท่านได้เห็นเดือนที่เข้าสู่ซุลฮิจยะห์ และคนใดจากพวกท่านปรารถนาที่จะทำการเชือดกุรบาน จงอย่าตัดผม ขน และเล็บ”

คำว่า เมื่อท่านต้องการหรือปรารถนาเป็นหลักฐานถึงการเชือดกุรบานว่าเป็นสุนัต ไม่ถึงขั้นวาญิบ ยกเว้นในกรณีที่ได้บบานเอาไว้อีกหรือว่า **هَذِهِ** สัตว์ตัวนี้เพื่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) หรือ **هَذِهِ أَضِيَّةٌ** สัตว์ตัวนี้เพื่อทำกุรบาน และตามทัศนะของอิหม่ามมาลิก กล่าวว่า ถ้าผู้ใดได้ซื้อสัตว์โดยมีเจตนาทำกุรบาน ถือว่าจำเป็น และ

สำหรับเงื่อนไขเวลาเชือดให้ทำการเชือดเมื่อเสร็จจากการละหมาดและสองศุบะฮฺ โดยมีบันทึกของท่านบุคอรี และมุสลิม จากท่านนบี (ศ็อลฯ) กล่าวว่า

مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَإِنَّمَا يَذْبَحُ لِنَفْسِهِ ، وَمَنْ ذَبَحَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالْخُطْبَتَيْنِ فَقَدْ أَمَّ نُسُكَهُ وَأَصَابَ سُنَّةَ الْمُسْلِمِينَ : متفق عليه

ความว่า “ผู้ใดเชือดกุรบานก่อนละหมาด แท้จริงเขาจะเชือดเพื่อตัวเอง และผู้ใดเชือดกุรบานหลังละหมาดและสองศุบะฮฺ แท้จริงได้สมบูรณ์แบบการเชือดสัตว์พลีทาน และได้ปฏิบัติตามแนวทางของบรรดามุสลิม”

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก การเชือดกุรบานพลีทาน เป็นบัญญัติจากอัลลอฮ์ (ช.บ.) เพื่อให้มวลมุสลิมได้แสดงออกถึงความเอื้ออาทรต่อครอบครัว เพื่อนบ้านที่เป็นมุสลิมและบรรดาคนยากไร้ เป็นสุนัตแก่เจ้าของ กุรบาน ให้ได้รับประทานทานเนื้อกุรบานของเขา และให้เป็นของกำนัลแก่เครือญาติและบริจาคนแก่บรรดาคนยากจน และเพื่อปลูกจิตสำนึกถึงความศรัทธาอันแรงกล้าของเด็กชายผู้หนึ่งซึ่งเป็นนบีแห่งอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่มีนามชื่อว่า อิสมาอิล พร้อมกับผู้ที่เป้นบิดาที่มีนามชื่อว่า อิบรอฮีม อะลัยฮิมัส สลาม และโดยเฉพาะได้ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ (ช.บ.) และเป็นสุนนะฮฺของท่านนบี (ศ็อลฯ)

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ ، وَتَقْنِي اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ، أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ .

الخطبة الثانية

ศุภปะท 2

اللَّهُ أَكْبَرُ (๓ ครัง)

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ
الْحَمْدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُعِيدِ الْجَمْعِ وَالْأَعْيَادِ ، وَمُيَسِّرِ الْأُمَمِ وَالْأَجْنَادِ ، وَجَامِعِ النَّاسِ لِيَوْمٍ
لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَلَا نِدَّ وَلَا مُضَادَّ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الْمَفْضَلُ عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ ،
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ التَّنَادِ ، وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا

أَمَّا بَعْدُ : فَيَا أَيُّهَا النَّاسُ ، اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ، أَلَا
وَصَلُّوا عَلَى خَيْرِ الْبَرِيَّةِ أَجْمَعِينَ ، وَرَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، نَبِيِّ الْهُدَى وَالرُّسُولِ الْمُجْتَبَى ، فَقَدْ
أَمَرَكُمْ مَوْلَاكُمْ بِذَلِكَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ ، إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، أَعَادَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِ هَذَا الْعِيدِ ، وَجَعَلَنَا فِي
الْقِيَامَةِ مِنَ الْأَمِينِينَ ، وَحَشَرَنَا تَحْتَ لَوَاءِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ، عَلَيْهِ الصَّلَاةُ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ،
اللَّهُمَّ اجْعَلْ عِيدَنَا قَوْرًا بِرِضَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ وَنُثُوبُ إِلَيْكَ مِنْ
السَّيِّئَاتِ جَمِيعًا ، اللَّهُمَّ مَغْفِرَتُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِنَا وَرَحْمَتُكَ أَرْجَى عِنْدَنَا مِنْ أَعْمَالِنَا ، اللَّهُمَّ
اجْعَلِ التَّوْبَةَ رَاحِلَةً بِذُنُوبِنَا قَدْ غَفَرْتَ فِيهَا سَيِّئَاتِنَا ، وَرَفَعْتَ فِيهَا دَرَجَاتِنَا ، رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، وَثُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ، دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .